

POLET

LJUBLJANA, 15. JUNIJA 1961

LETO XVII. — ST. 36

NOGOMETNIH PRVENSTEV JE KONEC, NA VRSTI SO KVALIFIKACIJSKE TEKME, KI BODO ODLOČALE, KDO BO POSTAL ČLAN II. ZVEZNE LIGE IN SLOVENSKE CONSKE LIGE. TA TEKMOVANJA BODO PRAV TAKO ALI PA SE BOLJ ZANIMIVA OD PRVENSTVA IN PREPRICANI SMO, DA BODO MNOGOKRAT ROKE VRATARJEV PREKRATKE IN ŽOGA SE BO ZNASLA V MREZI

Rudar : Branik 25:99
(12:40)

Trbovlje, 15. jun. — V zao-
stali tekmi ženske slovenske
košarkarske lige so košarka-
rice Branika sredi Trbovelj
visoko premagale domačinke.

**Na naših
igriščih**

NEDELJA, 18. 6.

Nogomet — Beograd: Jugoslavi-
ja : Maroko, kvalifikacije za II.
zvezno ligo: GOSK (Dubrov-
nik) : Sloga (Doboj), Pelister
(Bitola) : Titograd, Budućnost
(Bečej), Mladost (Zabok) : Ma-
(Smederevo) : Bratstvo jedinst-
vo (Bečej), Mladost (Zabok) :
Maribor, Leipzig: Vzh Nemčija
: Jugoslavija (mladinci).

Kolesarstvo: Ljubljana — Ajdov-
ščina : Ljubljana, troboj na
dirkališču Beograd — Zagreb —
Ljubljana.

Odbojka: zvezna liga moški: Par-
tizan : Jugoslavija, Mladost :
Lokomotiva, Crvena zvezda :
Zeljezničar, Jedinstvo : Branik,
zvezna liga ženske: Partizan :
Karlovci, Mladost : Lokomotiva,
Crvena zvezda : Poštar,
Ljubljana : Maribor.

Košarka — zvezna liga: Zadar :
Crvena zvezda, Zeljezničar :
Sloboda, Radnički : Partizan,
Beograd : Dinamo, Lokomotiva
: Olimpija, hrvatsko sloven-
ska liga: Rudar : Ljubljana,
Kvarner : Radnički, Maribor :
Jugomontaza, Slovan : Triglav,
Split : Mladost.

Avto-moto — Varaždin: medna
rodne dirke v speedwayu.

Rokomet — zaključek zvezne lige
Celje: mladinsko prvenstvo Slo-
venije.

Orodna telovadba — Ljubljana:
prvenstvo Slovenije.

Tenis — slovenska liga moški: Je-
senice : Olimpija, Triglav :
Elan, Kamnik : Branik, Raden-
ci : Aluminij, ženske: Jeseni-
ce : Olimpija, Kamnik : Branik

Festival — Zalec: občinski festi-
val telesne kulture.

CETERTEK, 22. 6.
Kolesarstvo — Po Istri in Slove-
niji (mladinci) do 25. 6.

Corn v Dinamu?

LJUBLJANA, 15. JUN. — Po Ljubljani
krožijo vesti, da je napadalec NK Ljubljana
Corn odšel k zagrebškemu prvoligašu Dina-
mu. Iz nepotrjenih virov smo tudi izvedeli,
da je NK Dinamo zaprosil dosedanji Cornov
klub za izpisnico in legitimacijo. Corn je te
dni v Beogradu na pripravah mladinske dr-
žavne reprezentance, ki bo prihodnje dni od-
potovala v Zahodno Nemčijo. Vse pa kaže,
da to ne bo edina selitev in da se o menjavi
kluba pogovarjajo v teh dneh mnogi sloven-
ski nogometaši. Kaj več o vsem tem bomo
v prihodnjih dneh poročali.

Hrvaško-slovenska košarkarska liga

Poraz Slovana

V preostalih dveh tekmah hr-
vaško-slovenske košarkarske lige
iz VIII. kola so slovenski košar-
karji doživeli dva poraza. Tako
je Slovan podlegel v Zagrebu
Mladosti, Rudar iz Trbovelj pa je
gostoval v Slavonskem Brodu,
kjer je utrpel poraz proti KK
Radnički. V obeh tekmah so se
pomerili neposredni tekmočarji za
boljši plasman v zgornjem ozir-
oma spodnjem delu lestvice. Z
zmago domačinov v obeh sreča-
njih se stanje na tabeli ni spre-
menilo, vendar sta se oba zna-
govca utrčila na svojih mestih.
Tako je v vodstvu še vedno Ljub-
ljana z istim številom točk kot
Mladost, vendar z boljšim količ-
nikom košev in tekmo manj, sle-
de Slovan, Triglav itd. Na zad-
njem mestu je še vedno Kvarner
iz Reke, ki pa po prikazani igri
na zadnjih tekmah igra vedno
bolje, tako da bo na svojem igri-
šču vsakomur nevaren nasprot-
nik.

Radnički : Rudar 50:23 (35:10)
Mladost : Slovan 87:63 (37:29)
Slovan: Kraljič 14, Dolinšek 13,
Slana 6, Peterman 7, Černoga 6,
Zevnik 16, Mladost: Zgaga 22,
Bjegović I 6, Bjegović II 25, Ca-
tineli 14, Sunjić 20. Tekmo sta
sodila Brnetić in Pojčić.

Novi Sad : Hamborn 07
2:1 (2:1)

Novi Sad, 15. jun. Novi član
prve zvezne nogometne lige
Novi Sad je premagal zahod-
nonemškega prvoligaša Ham-
born 07 iz Duisburga 2:1 (2:1).

Mariborski non stop
v Murski Soboti

Mariborčani se po svojih najboljših močeh pripravljajo na naskok na drugo
zvezno ligo. To je zanje že tri leta zapored nezavzetna trdnjava, ki jo venomer
oblegajo in ne najdejo poti vanjo. Morda bodo imeli letos več sreče in prav
zato smo jih obiskali v Murski Soboti, ki so si jo zbrali za priprave. Na tretji
strani objavljamo reportažo o mariborskih nogometaših ter izjave nekaterih
nogometašev NK Maribor, njihovega trenerja in tehničnega vodje.

Začetek Hajdukovega
jubileja

Beograd, 15. jun. Včeraj se
je pričel v Beogradu prvi del
proslav v počastitev zlatoga
jubileja Hajduka. Na stadio-
nu JLA v Beogradu se je za-
čel nogometni turnir, ki se bo
nadaljeval v Zagrebu in Spli-
tu. Na turnirju nastopajo na-
ša najvidnejša nogometna
moštva Hajduk, Dinamo, Par-
tizan in Crvena zvezda.

Hajduk : Dinamo 1:1
(1:1)

V prvi tekmi nogometnega
turnirja sta se Hajduk in
Dinamo razšla z neodločenim
rezultatom. Gole so dosegli
Vulić v 24. minuti iz 11-me-
trovke za Hajduk ter Matuš
v 25. minuti za Dinamo. Če-
prav se igralci obeh moštev
niso trudili kot na tekmah za
točke, je bila tekma zelo za-
nimiva. Najprej je imel po-
budo Hajduk, ki je igral lepo
in nevarno za Stojanovičeva
vrata. Splitčani so imeli več
ugodnih priložnosti, ki pa so
ostale neizkoriščene zaradi

nezanesljivih napadalcev. Di-
namo je najprej igral z
obrambo, tako da so v napa-
du igrali le štirje igralci. To
je omogočilo, da so imeli
»beli« pobudo ves čas tekme.
Zaradi prekrška Markovića
nad Senauerjem je sodnik
Bajić dosodil enajstmetrovko,
ki jo je vratar Vulić spreme-
nil v gol. Le minuto za tem
je Zambata lepo podal Ma-
tušu in ta je s kakih 4 m pre-
magal Vulića.

Crv. zvezda : Partizan
1:0 (1:0)

Beograd, 15. jun. V drugi
tekmi nogometnega turnirja
ob 50-letnici Hajduka sta se
spoprijela Partizan in Crvena
zvezda pred 40.000 gledalci.
Edini gol je dosegla Crvena
zvezda v 38. minuti, ko je Se-
točke, je bila tekma zelo za-
nimiva. Najprej je imel po-
budo Hajduk, ki je igral lepo
in nevarno za Stojanovičeva
vrata. Splitčani so imeli več
ugodnih priložnosti, ki pa so
ostale neizkoriščene zaradi

RAZGOVOR Z ZVEZNIM KAPETANOM
KOSTO TODOROVICEM

Vedno teže
izbiram...

Pisana kolona kolesarjev na dirki »Po Hrvatski in
Sloveniji« je v petek popoldne privozila na stadion ob
Titovi cesti. Medtem ko so sodniki izračunavali čas
vsakemu dirkaču III., najtežje etape čez gorski prelaz
Vrščić, se je zvezni kapetan Kosta Todorović zamišljeno
sprehajal po zeleni preprogi centralnega stadiona. Ne-
kaj je premišljeval. Opazili smo njegove vprašujoče
pogleda, ko si je ogledoval naše najboljše tekmovalce
in ga v tem zmotili.

»Ste zadovoljni s kvaliteto našega kolesarskega
športa?«

— Seveda sem! Kar pogledajte te mlade dirkače, ki
so me presenetili prav na vožnji čez Vrščić. Kolesarski
šport gre v širino. Moja naloga je vedno težja. Pravkar
premišljuje, kako bom sestavil naše moštvo za »Tour
de France« in kasneje za dirko Po Jugoslaviji.

»Kdo vas je na dirki Po Hrvatski in Sloveniji naj-
bolj presenetil?«

— Pravzaprav vsi mladi tekmovalci. Odkrito pri-
znam, kar me je presenetilo je izredna vožnja mladega
Rogovca Valenčiča. Ste ga videli, kako je pritiskal na
pedala po serpentinah proti Vrščiću? Nekaj neverjetnega
in obenem razveseljivega za jugoslovanski kolesarski
šport.

»Ali boste upoštevali mlade tekmovalce pri sestavi
reprezentance za »Tour de France?«

— Saj prav to je tisto, kar premišljuje. V Beo-
gradu so me novinarji »napadli«, češ, kako to, da po-
šiljam na težke mednarodne dirke tekmovalce, ki se
morda na eni ali dveh dirkah uveljavijo, na drugih pa
močno zatajijo. Jaz pa pravim — daj mladim prilož-
nost, da se izkažejo! Pred nami je dirka po Franciji.
Težko bo sestaviti reprezentanco, tako da ne bo kasneje
očitkov na račun kolesarjev in seveda predvsem na
mojo odločitev. Pogledajte, tokrat so se izkazali Boltežar,
Ukmar, Ostović, Furač, da ne govorimo o Valenčiču. In
kako naj opravičim svoje odločitve, če ne bom uvrstil
med kandidate prav te mlade tekmovalce? Težka je
moja naloga...

»Ali se vam ne zdi, da le morda preveč zahtevamo
od naših tekmovalcev, ko jih pošiljamo teden za tednom
na dirke s hudo mednarodno konkurenco?«

— Kolikokrat sem že povedal, da so le nogometaši
v privilegiranem položaju, vsi ostali športniki pa še
zdaleč nimajo takšnih pogojev, pa čeprav vemo, da so
nadarjeni in večkrat neprimerno požrtvovalnejši borci
kot oni z nogometnih igrišč. Klubi in tudi Zveza poma-
gajo po svojih močeh pri pripravah najboljših tekmo-
valcev. Največ kar lahko nudimo našim tekmovalcem,
pa je udeležba na tej ali oni mednarodni dirki, kjer
naši kolesarji izpopolnjujejo tehnično in taktično zna-
nje in kjer včasih doživimo presenečenje, včasih pa žal
tudi razočaranje. Zdi se mi, da ne zahtevamo preveč
od naših tekmovalcev, saj če kdo noče nastopati, ga k
temu nihče ne sili. Presenetljiva pa je ugotovitev, da je
izbor tekmovalcev vedno večji in da kljub pomanjklji-
vim pogojem kolesarski šport le napreduje.

Lestvica strelcev
moške republiške lige

LJUBLJANA — Po konča-
nem republiškem prvenstvu
v rokometu za moške je le-
stevica najboljših strelcev na-
slednja: 1. Papež (Od) 117, 2.
Ačkun (Rudar) 114, 3. Sever
(Od) 89, 4. Knežević (Part.
Brežice) 88, 5. Domnik (Part.
Krim) 83, 6. Škrinjar (Rudar)
81, 7. Sotelsšek J. (Mladost)
74, 7. Juvan (Mlad) 68, 9. Vid-
mar (Part. Brežice) 61, 10.
Sparembek (Bran) 56, 11.
Djuraki (Slov) 51, 12. Vihar
(Sv) 51, 13. Urlep I. (Kov) 49,
14. Petrič (Mlad) 47, 15. Zmuc
(Sv) 46, 16. Gornik (Br) 43,
17. Srdić (Part. Brežice) 42,
18. Čogurić (Od) 42, 19. Pal-
čić (Sv) 42, 20. Virk (Slov) 41,
21. Poljka (Mlad) 41, 22. Dja-
kić (Ol) 41, 23. Golja (Slov)
40, 24. Bogataj (Slov) 39, 25.
Klančičar (Rudar) 39, 26. Vr-
tačnik (Ol) 39, 27. Petrovič
(Ol) 38, 28. Vogrinč (Br) 37,
29. Globokar (Od) 36, 30.
Kampjut (Slov) 36, 31. Kanc-
ler (Br) 36, 32. Naraglav
(Kov) 35, 33. Žagar (Ru) 34
itd.

Zvezdna vožnja
slovenski rallye

START 16. JULIJA V ČAST 20-
LETNICE VSTAJE — MORDA
CELO 300 AVTOMOBILOV

Ocenjevalno terenskih voženj le-
tos ne bo, Jadranski rallye je
ukinjen in avtomobilisti so ostali
brez večjih tekmovanj. Ker pa je
porast naše motorizacije vedno
večji, so agilni delavci pri AMS
začeli razmišljati o novi obliki
avtomobilskega športa in prišli
na zamisel zvezdne vožnje, ne
kakšnega slovenskega rallya, ki
naj bi ga organiziral za Dan
vstaje.

Ta predlog so vsa AMD v Slo-
veniji z zadovoljstvom podprla in
obljubila sodelovanje pri organi-
zaciji te prireditve. Jasno je, da
bo potrebno veliko število sode-
lavcev na posameznih kontrolah
zlasti zato, ker bo vožnja pote-
kala v petih progah v približni
obliki peterokrake zvezde, s pe-
tim različnimi starti in ciljem
v Ljubljani. Zato torej tudi ime
»zvezdna vožnja«.

Avto-moto zveza Slovenije želi
s to prireditvijo, ki jo bo orga-
nizirala v čast 20 letnice ljudske
vstaje in 15 letnice svojega ob-
stoja, zajeti čim širši krog tek-
movalcev, ne glede na pripadnost
posameznim organizacijam, ne
glede na to, ali imajo tekmovalne
licence ali ne, in tudi ne glede
na spol. Tako bomo torej lahko
videli na startih poleg članov
AMD članov sindikatov in še
drugih organizacij, tudi neorga-
nizirane voznike. Tekmovali pa
bodo lahko le tisti, ki se bodo
pravilno prijavili AMZS do 16.
junijai.

Start na vseh mestih bo v ne-
deljo 16. julija jutraj ob 6. ali 7.
uri, cilj pa kakšnih 5 ur kasneje
v Ljubljani, kjer bo na Trgu re-
volucije še spretnostna preizkuš-
nja.

Startna mesta so naslednja: I.
Gorenjska proga — start Jesenice
(dolžina proge 203 km), II. Pri-
morska proga — Koper (209 km),
III. Dolenjsko-belokranjska pro-
ga — start a) Crnomelj (222 km),
start b) Kočevje (220 km), IV. Ob-
sotelsška proga — start Brežice
(200 km), V. Stajersko-prekmurska
proga — start a) Maribor (203 km),
start b) Murska Sobota (227 km),
start c) Črna na Koroškem (208
kilometrov).

V KUPU 150 EKIP

Kranj — V letošnjem tekmoval-
nju Jugoslavije za rokomet blizu
Gorenjskemu je sodelovalo blizu
150 moških in ženskih ekip. Tek-
movanje je sedaj v zaključni fa-
zi in je bil na sporedu v nedeljo
polfinale. Mladost B je v Trzinu
premagala Partizana Krize, Stor-
žič pa Iskro. V finalni igri Mi-
bosta tako srečala v nedeljo Mla-
dost B in Storžič.

Pred pričetkom kvalifikacij za drugo zvezno ligo

MARIBORSKI NON STOP V MURSKI SOBOTI

Trening od jutra do večera — Osnovno pravilo: ne podcenjevati nasprotnika — Favorit je Uljanik iz Pulja — Izjave igralcev in trenerja NK Maribor pred pričetkom kvalifikacij — Prva tekma v nedeljo v Zaboku

MURSKA SOBOTA, 15. JUN. — V Mariboru vlada precejšnja nestrpnost, vsi namreč pričakujejo nastop mariborskih nogometašev v kvalifikacijah za vstop v drugo ligo. Mnenja so različna — nekateri trdijo: sedaj ali nikoli, drugi spet mislijo, da bo tokrat uspel Uljanik. Napekost se je povečala, ko so mariborski prijatelji nogometa pričakali izid žreba. Pred poslovalnico NK Maribor se je zbralo mnogo prijateljev kluba, ko je pozvonil telefon in iz Zagreba je prispela vest: Prvi nasprotnik Maribora je Mladost iz Zaboka! Nekateri trdijo, da je žreb dober, drugi, da bi bil lahko še boljši, tretji, da je slab... Je pač tako, da med prijatelji nogometa ni nikdar enakih mnenj.

Po stari navadi - priprave v Murski Soboti

Ze minuli četrtek so nogometaši NK Maribor, razen tistih, ki so nastopali na mladinskem turnirju, odpoštovali v Mursko Sobotu. To je njihov priljubljeni kraj, kjer se že nekaj let pripravljajo na kvalifikacijske tekme — doslej vedno brez uspeha. Obiskali smo njihov »štabor« v Murski Soboti in kaj kmalu ugotovili, da je njihovo delo resno in prizadevno, da se po svojih najboljših močeh trudijo, da bi nastopili v nedeljo proti Mladosti iz Zaboka kar najboljše pripravljeni, da bi dosegli zmago in da bi nadaljevali pot do končnega uspeha.

Trenirajo vsak dan dopoldne in popoldne. Igrišče v Murski Soboti je za trening zelo pripravno. Pokrito je s travo, je sredi prikupnega in hladnega gozdiča, tako da so pogoji za trening zares idealni. Dopoldne trenirajo vsi skupaj, popoldne pa so nogometaši razdeljeni v tri skupine, ki delajo vsaka zase. Ze dolgo časa nismo videli tako marljivih nogometašev, ki bi s tako voljo prenašali vse napore, ki jih zahteva oster trening pred tako važnimi tekmami.

Kljub vsemu pa so nogometaši dobro razpoloženi in čeprav imajo malo prostega časa, so vedno pripravljene za to ali ono igro s kartami, nekateri pa proste urice izrabijo tudi za študij. Ko smo vstopili v sobo, kjer stanujeta napadalec Vidic in Blaznik, smo nekoliko začudeni ugotovili, da imata vsak na svoji nočni omarici celo zalogo knjig. Prosti čas namreč porabita za študij, saj izpiti niso daleč.

Trener Simunčič: „Odlična disciplina!“

Najprej smo obiskali novega trenerja in tehničnega direktorja NK Maribor tov. Simunčiča, ki je kot vemo, do nedavnega treniral ligaško enajstorico Zagreb. Takole nam je pripovedoval:

»V Mursko Sobotu smo prišli prejšnji teden, tu bomo ostali do sobote, nakar bomo odpoštovali v Rogaško Slatino ali Krapinske Toplice in v nedeljo odšli v Zabok na prvo kvalifikacijsko tekmo. Takoj po tekmi se bomo vrnili v Mursko Sobotu, kjer bomo nadaljevali s treningom.

Moštvo, ki ga treniram, še ne poznam dobro, saj sem videl samo dve tekmi — takrat, ko so igrali v Ljubljani in njihov prijateljski nastop proti Varteksu. Opazil sem,

seči čim višjo stopnjo vzdržljivosti.

Seveda moramo precej časa posvetiti tudi taktičnim nalogam. Ze v Varaždinu smo vpeljali nekatere taktične variante in še posebej skrbimo, da vsak igralec izpolnjuje svoje specifične naloge. Trening, ki ga imamo v Murski Soboti, je izredno važen — časa je malo in zato moramo zelo pazljivo izrabit vsako uro. Odločil sem se, da ne bomo v ničemer pretiravali, pripravljeni sem, da bomo že na prvi tekmi v Zaboku dosegli tisto, kar ves Maribor in tudi slovenska javnost od nas pričakuje.

Sami gotovo veste, da je disciplina eden od osnovnih elementov treninga in moram priznati, da sem prav v tem prijetno presenečen. Vsak nogometaš posebej še marsikaj potrebuje in trudim se popraviti, kar se popravi v v tem kratkem času. Na pripravih so bile igralci: Vabič, Eferl, Kreač, Zečić, Tolič, Kek, Breznik, Donko, Arnejčič, Gabrijan, Radulović, Šober, Blaznik, Kramer, Vidic, Čeh, Loboda, Rupnik.

Jaz osebno in tudi moštvo enako cenimo vsakega na-

sprotnika v kvalifikacijah. Če so ta moštva zasedla prva mesta v svojih conah, potem prav gotovo ne morejo igrati slabega nogometa. Osnovno je nikogar podcenjevati!

Optimizem med nogometaši

Trening v Murski Soboti je zares naporen. Nogometaši trenirajo z žogo in brez nje, tako da jim znoj v potokih teče z obraza v pravem pomenu besede. Kljub vsem naporom pa nismo slišali niti besede pritoževanja — prav nasprotno, vsi trdijo, da je trening dober in koristen. Ko smo nekatere nogometaše NK Maribor naprosili, naj nam povedo nekaj svojih misli pred pričetkom kvalifikacijskih tekem, so nam takole odgovorili:

KREAČ: »Mislim, da imamo letos prav lepe možnosti, čeprav nasprotnikov ne gre podcenjevati.«

TOLIČ: »Čeprav sem igral v zadnjih tekmah prvenstva

v napadu, bi kljub temu v kvalifikacijah raje igral v obrambi, kjer je moje mesto. Seveda bi ne imel nič proti temu, če bi dosegel tudi kakšen gol.«

DONKO: »Kvalifikacije so velik psihični in fizični napor, mimo vsega tega pa niso realne. Zdi se mi, da smo bili zadnja tri leta najresnejši kandidat in najboljši nasprotnik v kvalifikacijah, pa nismo uspeli. Morda bo letos boljše?«

EFERL: »Letos sem optimist. Imamo lepe možnosti, da bi prišli v drugo zvezno ligo. Igrali bomo brez »nogometnih zvezd« in zdi se mi, da bo prav zaradi tega šlo bolje kot lani. In še to. Skoda, da ni novi trener prišel že nekoliko prej.«

ZECIČ: »Vsi nasprotniki v kvalifikacijah so nevarni, čeprav mislim, da je enajstorica Maribora nekoliko boljša od drugih po znanju in rutini. Sem optimist in menim, da so sicer vsi nevarni, vendar bo vsak dobil svoje...«

BLAZNIK: »Tri leta že damo optimistične izjave, pa se je vedno slabo končalo. Letos bom raje tiho, morda bomo imeli več sreče...«

VIDIC: »Ne bom povedal nič novega, če rečem, da je velika želja nas vseh, da bi prišli v drugo zvezno ligo. Trening je dober, a oster in če bi danes igrali, bi najbrže komaj stali na nogah. Do nedelje pa bo gotovo vse v najlepšem redu.«

TEHNIČNI VODJA FISINGER: »ŽREB UGODEN«

»Mislim, da smo z žrebom lahko zadovoljni. Bolje je, da

v nedeljo že igramo, saj bi bili sicer pod velikim psihološkim pritiskom, če bi morali čakati do naslednjega kola. Zdi se mi, da je Zabok eden lažjih nasprotnikov. Uljanik, Maribor in Metalac (Sisak) so precej izenačeni, čeprav ima Uljanik morda več prednosti, še posebno zaradi tega, ker bi v primeru, če bi mi dobro opravili z Mladostjo iz Zaboka in Metalcom iz Siska, igral zadnjo, morda odločilno tekmo z nami na igrišču v Pulju. No, morda bo šlo kljub težkim nasprotnikom vse po sreči.«

In kako je v Mariboru?

Vsi že težko čakajo, da se bodo pričele kvalifikacijske tekme. Ko so prijatelji mariborskega nogometa zvedeli, da bo prva tekma v Zaboku, so se že pričeli pripravljati, da bodo v čim večjem številu odšli tja in pomagali svojim ljubljencem. Seveda lahko pričakujemo tudi rekordno število gledalcev na domačem igrišču. V klubu so nam povedali, da bodo kvalifikacijske tekme najbrž na stadionu v Ljudskem vrtu, čeprav tribune še niso dokončane. Igrišče je precej boljše kot ono ob Tržaški cesti in prav lahko se zgodi, da bo tudi dobro igrišče igralo odločilno vlogo v kvalifikacijah za vstop v drugo zvezno ligo.

Povsod torej veliko zanimanja, povsod zmeren optimizem in povsod pristrane želje, da bi Mariborčani v četrtem naskoku na drugo zvezno ligo končno le uspeli.

Zagrebski vtisi

Zagrebski mednarodni atletski miting je morda marsikoga razočaral s svojimi rezultati, toda vseeno je bila to nadvse zanimiva prireditev iz več razlogov. Upoštevajoč precej slabe tekmovalne pogoje (maksimirsko tekališče in ostale naprave ne sodijo med najboljše v Jugoslaviji) smo imeli vendarle priložnost, da vidimo večji del vseh naših kandidatov za evropsko prvenstvo na istem tekmovanju, pri tem pa smo jih lahko primerjali še z določenim številom inozemskih atletov, med katerimi tudi ni manjkalo zanimivih ljudi.

Hafner je v Zagrebu izboljšal slovenski rekord v teku na 3000 m zapreke

ti, ki niso dosegli niti svojih običajnih rezultatov, ampak svetovni rekord in olimpijski zmagovalci. Avstralec Herbert Elliott. Njegovo peto mesto v teku na 800 m bi bil morda njegov doslej najtežji poraz, če bi bil v formi. Toda dokler nastopa atlet šele v fazi pripravljanja, mu prav nič ne moremo zameriti, če tudi marsikateri tek izgubi, pa naj se piše Elliott ali kako drugače in naj bo svetovni rekord ali ne. Iz razgovora s simpatičnim Avstralcem je bilo videti, da mu je osebno pač popolnoma vseeno kakšno mesto je dosegel v Zagrebu in da se ni niti najmanj mučil s svojim omajanim ugledom najboljšega tekača na svetu. Zal mu je bilo samo to, da občinstvo ni videlo tistega, kar je pričakovalo, se pravi — njegove zmage in rezultata svetovne vrednosti.

Prav zato se je odločil za izredno simpatično potezo in je drugi dan tekmovalja, preden se je odpeljal na letališče, prišel pred glavno tribuno in se preko ozvočenja poslovi od gledalcev ter jim zagotovil, da je navdušen nad sprejemom v Jugoslaviji, prav tako nad lepoto naše domovine, čeprav jih je imel priložnost le malo videti, in da se bo z največjim veseljem ponovno odzval vsakega vabilu na tekmovalja v Jugoslaviji in da bo poskušal ob takem ponovnem nastopu doseči tisto, kar tokrat ni dal gledalcem — odlična rezultat.

ANTITALENT — REKORDER

Ena najbolj zanimivih pojav na zagrebškem mitingu je bil evropski rekord v teku na 400 m z ovirami Nemec Helmut Janz. To je prava nesrečni atlet, ki je vedno v odločilnem trenutku imel

naših in tujih rekorderv in prvakov

smolo. Naj je bilo kakorkoli, stalno se mu je dogajalo, da se je nekaj postavilo med njega in pravi uspeh na tekališču. Pravzaprav je že nekako tri leta najboljši v Evropi na nizkih ovirah. Toda smola se je začela že na zadnjem evropskem prvenstvu v Stockholmu, ko bi moral biti vsaj finalist; če že ne nosilec kake medalje, pa je obvisel v polfinalu in še danes si tega ne more odpustiti, še posebej pa ga grize to, da ne zna najti razloga za svoj slab tek. Potem pa lanske olimpijske igre v Rimu. Prebil se je do finala in v finalu odlično tekel. 100 metrov pred ciljem ni bilo še mogoče reči, katero medaljo bo odnesel. V tem trenutku je bil med šestimi finalisti prvi. Toda preko zadnji dve oviri in zadnje metre proti cilju je moral gledati, kako gredo mimo njega vsi trije Amerikanci in tako je zopet konec sanj o medaljah.

V tem teku je kot prvi Evropejec premagal mejo 50 sekund. Dosegel je nov evropski rekord, toda svoj evropski rekord bi takoj zamenjal tudi za bronasto medaljo, če bi mogel. Četrto mesto na olimpijskih igrah, pa naj je bilo doseženo tudi po popolnoma enakopravni borbi z nosilci medalj, je kaj nevhvaležno.

Na ovirah se je poskusil slučajno. Nekoga so pač potrebovali za 400 m ovire in tako je mladi Helmut pred sedmimi leti prvič tekel to progo in dosegel čas 56,6. To ni bilo pač nič posebnega in sam pravi, da se ne bi mogel hvaliti s kakim posebnim talentom niti za atletiko nasplošni niti za ovire posebej. Toda z osakdanjim treningom čisto v mraku, ko ni imel nikogar, ki bi mu delal družbo, nikogar, ki bi mu kaj pomagal ali svetloval, je plačil ovire po igrišču in treniral ter se enkrat treniral. Z leti so prišli seveda tudi rezultati. Od leta 1954 so njegovi najboljši letni rezultati naslednji: 55,4, 53,2, 51,8, 51,5, 50,9, 51,0, 49,9. Veselje je gledati tega tekača. V Zagrebu je imel proti sebi slabo tekališče in pa

zgodnji termin. Pa vendar je v slogu, ki je vsakogar prepričal o njegovi veliki kakovosti, dosegel odlični rezultat 51,5. Presenetljivo je ritem njegovega teka. Od starta do cilja nespremenjen, enakomeren, prav tisto, kar si tekač na 400 metrov ovire najbolj želi.

SE TRI MNENJA

Morda je najbolj zanimivo, da ilustriramo stanje med našimi atleti z nekaj izjavami, ki so padle ob zagrebškem tekmovalju.

»Naš kolektor tekmovalja je nemogoč. Zahtevamo od atletov, da so dobri na mednarodnem mitingu, na dvoboj z Italijo, na državnem prvenstvu, na dvoboj s Francijo in na Balkanskih igrah. Pogledjmo kdaj so ta tekmovalja in videli bomo, da bi naš vrhunski atlet moral držati vrhunsko formo štiri mesece, kar je nemogoče.«

»Naš največji »material« je trenutno Kovač, toda ali nam je danes že jasno, za katero panogo ga sploh pripravljamo. Ali vemo, da je Kovač atlet, ki zdrži en sam tek? Kakšna polomija bo na primer evropsko prvenstvo z mnogimi težkimi predtekmovalji, polfinali in tako naprej.«

Ogromno naših kandidatov je poškodovanih. Kje je vzrok? Morda prav v tem, da so sedaj poskušali na hitro nadoknaditi tisto, kar so zamujali v prejšnjih letih.«

REZULTATI GOVORE...

Ker je bilo nedeljsko tekmovalje šele zvečer, seveda nismo mogli postreči z rezultati. Vsaj z najvažnejšimi vas moramo torej seznaniti danes: 200 m Wendelin (ZN) 22,9, Mihovilič (Din) 22,1, 1500 m Valentin (DDR) 3:49,6, Szekeres (Madž) 3:51,2, Ingolič (OS) 3:51,2, Naraks (KL) 3:53,2, 3000 m Hönicke (DDR) 8:24,2, Stros (Lj) 8:27,4, 400 m ovire Janz (ZN) 51,5, Hruslos (Gr) 51,1, 3000 m zapreke Hafner (Lj) 8:50,6 (slovenski rekord), Span (Lj) 8:54,9, višina Kaškarov (SZ) 207, Valenta (CSSR) 198, Noszaly (Madž) 198, trosek Jočić (Par) 15,39, kopje Krüger (DDR) 75,47, Miletich (Par) 71,07, Kastelic (OS) 68,87, kladivo Bezjak (Din) 56,97, Sokić (Spartak) 55,04, Rojko (OS) 55,58, mlatinec 1000 m Stajner (KL) 2:32,6, ženska: 200 m Sikovec (MI) 24,9, 800 m Rajkov (CZ) 2:15,4, Farkaš (Voj) 2:15,5, 80 m ovire Balzer (DDR) 11,3, Babović (MI) 11,6, krogla Vuković (Senta) 12,00, disk Vuković (Senta) 43,03.

NOGOMETNA PANORAMA

Nekaj značilnosti letošnjega slovenskega prvenstva v nogometu — Slovenska conška liga v številkah — Spremenljiva sreča trenerjev in sodnikov

- MINULI TEDEN SE JE KONČALO LETOŠNJE PRVENSTVO V SCL. LAHKO UGOTOVIMO, DA JE BILA TUDI TA NOGOMETNA SEZONA IZREDNO PESTRA
- IN ZANIMIVA PRAV DO ZADNJEGA TRENUTKA IN SPET LAHKO POTRDIMO, DA JE TO TEKMOVANJE ZELO PRILJUBLJENO, DA VZBUJA IZ LETA V LETO VEČ ZANIMANJA PRI GLEDALCIH, DA SO TEKME VEDNO BOLJ PRIVLAČNE IN DA TUDI PRIKAZANI NOGOMET NI KAR TAKO, PRAV ZARADI TEGA SMO SE ODLOČILI NEKOLIKO POBRISKATI PO TEM ZANIMIVEM TEKMOVANJU, KI JE ZA NAMI IN UGO-TOVITI NEKAJ ZNAČILNOSTI LETOŠNJEGA SLOVENSKEGA PRVENSTVA V NOGOMETU.

KAKSNA JE KVALITETA?

Mnogokrat govorimo in pišemo o kvalitetnem dvigu slovenskega športa in nogometa še posebej. Običajno ugotovljamo, da smo dosegli lepe rezultate v nekaterih športnih panogah, medtem ko v nogometu ni kakšnega posebnega napredka. Če pa pogledamo nogometna tekmovanja nekoliko bližje, lahko kaj hitro ugotovimo, da so taki sklepi in taka mnenja pavšalna, in mnogokrat tudi škodoželjna.

Res je, da se slovenski drugoligaši poslavljajo od zveznega tekmovanja, res je tudi, da z dokajšnjo tremo spremljamo nastop Mariborčanov na kvalifikacijah za vstop v II. ligo in res je tudi, da smo zaostali za drugimi republikami v ravni nogometne igre. Če pa primerjamo letošnje nogometno prvenstvo z nekaterimi prejšnjimi, lahko rečemo, da je bilo prijetnih presenečenj precej.

Najprej se moramo spomniti odličnih uspehov slovenske mladinske reprezentance, ki je nekajkrat presenečila vso jugoslovansko športno javnost. Kot vemo, pa večina teh mladih reprezentantov nastopa tudi v ligaških enajstoricah SCL. Tudi tam je mlada slovenska nogometna garda prikazala toliko znanja, da smo nad njo — po pravici povedano — presenečeni.

V mnogih moštvih SCL se je prav v letošnjem prvenstvu pojavilo nekaj mladih, zelo nadarjenih nogometašev, ki so iz tekme v tekmo presenečali nogometne strokovnjake in prav gotovo drži, da imamo v Sloveniji nekaj nogometašev, ki bi lahko nastopali v mnogo kvalitetnejšem tekmovanju kot je slovenska conška liga. Nič čudnega ni, če se za nekatere slovenske nogometaše zanimajo mnogi klubi I. zvezne lige in znano nam je, da so nekateri izmed teh že izven meja naše republike.

SE NISMO DOSEGLI VSEGA

Ugotovili smo torej, da imamo v Sloveniji precej nogometnega kadra, ki se je v preteklem prvenstvu izkazal z nadpovprečno kvaliteto, z nadpovprečnim nogometnim znanjem. Mnogi mislijo, da je to že dovolj in so povsem zadovoljni, če ti igralci prinašajo zmage svojim moštvom. Vprašamo se lahko — ali je znanje teh nogometašev samo talent, ali pa so svoje prispevali tudi trenerji?

Slovenski nogometni trenerji so prav gotovo vprašaneje zase. Njihove razmere so neurejene, profesionalnih trenerjev skoraj ni, največ je takih, ki sploh nimajo kvalifikacij, nekaj je takih, ki so obiskali le nekajdnevne tečaje, medtem ko skoraj ni tistih, ki bi se lahko pohvalili, da imajo vse potrebno znanje, ki ga zahteva mesto nogometnega trenerja v ligaškem klubu.

Le redki klubi v slovenski conški ligi se lahko pohvalijo, da so za tekme v prvenstvu izdelali kak poseben načrt, da so se vsaj tu in tam oprijeli neke taktične poteze. Vse preveč je bilo takega nogometa, ki mu mnogi pravijo

»nabijanje žoge« ali pa enostaven juriš proti nasprotnikom vrtom, ki včasih prinese uspeh, mnogokrat pa tudi ne.

Ugotovitev je torej na dlan. Slovenski conški ligi, oziroma moštvom, ki nastopajo v tej konkurenci, so nujno potrebni sposobni trenerji! Če bodo ostali tisti, ki so vodili moštva v dosedanjih prvenstvih, je več kot nujno, da jim klubi v sodelovanju s trenersko organizacijo in Nogometno zvezo Slovenije omogočijo dvig tehničnega znanja, kar se bo močno poznalo tudi v igri enajstoric SCL.

SODNIKI TRN V PETI

Mnogokrat smo slišali pritožbe, češ da so sodniki pokvarili marsikatero nogometno tekmo v SCL. Znani so nam primeri, da so klubi posredovali pri sodniški organizaciji, naj jim nikakor ne določijo za tekmo tega ali onega sodnika, znani so nam primeri, da so tudi vlagane mnoge pritožbe prav na račun slabega sojenja, znano pa nam je tudi, da so gledalci mnogokrat močno negodovali nad sodniškimi odločitvami.

Vse kaže, da je osnovni vzrok razmeroma slabega sojenja v letošnjem prvenstvu neizenačenost sodniškega kriterija. Ne vemo za primere, da bi sodniki sodili pristransko, ne vemo tudi za to, da bi namerno oškodovali enega ali drugega tekmeča, zdi pa se nam, da bi morala sodniška organizacija večkrat poklicati vse tiste sodnike, ki sodijo v SCL na skupne se-

stanke ali kratke seminarje, kjer bi obravnavali problematiko zadnjih tekem, kvaliteto sojenja in se vedno znova pogovarjali o čim enotnejšem kriteriju sojenja v slovenski conški ligi, kar bi bil gotovo tudi velik doprinos h kvaliteti v tem priljubljenem tekmovanju.

KAJ NAM POVEDO ŠTEVILKE?

Na tekmah spomladanskega dela SCL je bilo skupaj 63.399 gledalcev. Tako je namreč število prodanih vstopnic, vendar je bilo gledalcev najbrž precej več, saj ni malo tistih, ki najdejo pot mimo blagajne. Največ gledalcev je bilo na igrišču Maribora, najmanj pa na igrišču Nafta. Najbolj obiskana tekma spomladanskega dela prvenstva je bila tekma med Mariborom in Rudarjem, katero si je ogledalo 5192 gledalcev. Kratka statistika nam da te številke.

Maribor 12.127 gledalcev, Kladi-var 11.160, Gorica 6689, Sobota 5909, Ljubljana 5345, Rudar 4633, Olimp 4886, Triglav 3329, Slovan 3066, Krim 2826, Ilirija 1911, Nafta 1668.

In še kratek pogled v klubske blagajne. Številke pomenijo vstopnino, pobrano v spomladanskem delu prvenstva: Kladi-var 1.636.880 dinarjev, Maribor 1.336.790 din, Ljubljana 716.400 dinarjev, Gorica 614.700 din, Sobota 535.100 dinarjev, Olimp 527.600 dinarjev, Rudar 408.160 din, Krim 258.900 din, Triglav 255.960 din, Slovan 202.200 din, Nafta 156.500 din, Ilirija 133.860 dinarjev.

Iz tega vidimo, da se morajo klubi boriti s precejšnjimi finančnimi težavami. Vodstva klubov namreč zatrjujejo, da vstopnina ne zadostuje niti za stroške potovanja.

Ogledno si še statistiko kaznovanih igralcev v spomladanskem delu prvenstva: izključenih je bilo 16 nogometašev: Krim: Nikić — oproščen, Erzar 6 tekem; Maribor: Arnejčič 4 tekme, Vidic 2 tekmi, Čeh 4 tekme; Nafta: Pose-del 2 tekmi, Kamniški 3 tekme; Gorica: Krajnc 6 tekem; Slovan: Povše 4 tekme; Sobota: Perič 2 tekmi. Največ kaznovanih igralcev je imel torej Maribor — 3, najhujše kazni pa sta dobila Krajnc in Erzar — po 6 tekem. Večina igralcev je bila kaznovanih zaradi startov na nasprotnika brez žoge.

V spomladanskem delu so sodniki opomnili 30 igralcev. Najbolj nedisciplinirano moštvo je bila Nafta, ki ima 6 opominjanih igralcev, slede pa Triglav s 5, Olimp in Kladi-var s 4, Maribor in Ilirija s 3, Ljubljana 2, Sobota, Krim in Slovan pa z 1 opominjanim igralcem.

Najbolj disciplinirano moštvo prvenstva pa je vsekakor trboveljski Rudar, ki nima niti enega kaznovanega, niti ne opominjanega igralca.

PO MLADINSKEM NOGOMETNEM TURNIRJU V MARIBORU

REVIIJA

odličnih slovenskih nogometašev

Nogometna podzveza Maribor priraja leto za leto turnirje mestnih reprezentanc. Letos je bila zasedba zelo močna, najkvalitetnejša je bila reprezentanca Beograda, ki je nastopila z najboljšimi nogometaši, kar jih premore. Mnogi gledalci in strokovnjaki so ugotovili, da so reprezentanti našega glavnega mesta prikazali lepo in zrelo igro, vendar jim to ni zadostovalo za osvojitve prvega mesta. Menda leži krivda na organizatorjih, ki so določili nasprotnike že vnaprej in tako ni bilo tistega čara, da bi se v finalu srečali najboljši moštvi. Vodja beograjske reprezentance pa s svojimi fanti ni bil preveč zadovoljen: »Tehnika je premalo, mladi Italijani so nam pokazali, da se je treba tudi boriti, in zato je njihovo prvo mesto povsem zasluženost!«

Mariborčani so izpolnili pričakovanja, le napad je bil vse premalo odločen v zaključnih akcijah. Najbolj je ugajal razpoložen vratar Pihler. Zanimivo je, da je trener Kučera izključil iz moštva Arnejšiča, ki v soboto ni pokazal dobre igre, mimo tega pa sobotne noči ni izkoristil za po-ditek. Čeh je zaradi poškodbe drugo tekmo moral gledati s tribune.

Vodja mladincev Ancone dr. Ferruccio Cavezzali je bil presenečen, ko so njegovi nogometaši prejeli lep pokal iz rok predsednika mariborske nogometne podzveze Vladimirja Koslaja. Priznal je, da so Beograjčani igrali lepi nogomet, toda...

KONČANO TEKMOVANJE PARTIZANSKIH DRUŠTEV

KRANJ — V nedeljo je bilo končano tekmovanje v nogometu med partizanskimi društvi. Ki tekmujejo v kranjski občini. Na sporedu so bile tekme zadnjega X. kola. Prvo mesto je osvojila ekipa iz Trboja in Vogelj, saj je v osmih tekmah zbrala dvanaest točk. Tekmovanje je organizirala nogometna podzveza Kranj za namenom, da bi povečala zanimanje za nogomet.

Trboje Voglje	8 4 4 0 32:15 12
Preddvor	8 3 4 1 40:20 12
Predecelje	8 4 2 2 25:17 10
Viskok	8 2 6 0 23:39 4
Svoboda B	8 1 2 5 16:45 4

PARTIZAN in Olimpija ROKO V ROKI

Nevarna Lokomotiva — Radničkemu se obrača na bolje

Celtna prvenstvena nedelja je porazdelila tekmovalce v 3 razrede. V prvem sta Partizan in Olimpija, ki si z 8 točkami in brez izgubljene tekme segata v roke in ki sta si že ustvarila zlato rezervo. Od 3. do 7. mesta so moštva s 4 točkami in z nekoliko boljše ali slabšo razliko v koših. Pogled na lestvico pa nas preseneča: to skupino namreč vodi Lokomotiva, ki je preteklo nedeljo sredi Beograda odpravila Crveno zvezdo. Ka-že, da Zagrebčani letos računajo na kaj več kot na »zlato« sredino. Beograd je četrti. V 4 tekmah je zbral 4 točke, kar je za državnega prvaka le nekoliko premalo. Moštvo, ki je pred nekaj dnevi v Turinu tako častno zastopalo jugoslovansko košarko in ki ima v svoji sredini najboljšega strelca Korača (po IV. kolu vodi s 134 koši), nikakor ne more uveljaviti svoje izkušnosti in slovesa. Za Beogradom so še s 4 točkami Željezničar, Zadar in C. zvezda. Tretjo skupino sestavljajo Svoboda, Radnički in Dinamo.

Medtem ko Svoboda in Dinamo precej zaostajata za ostalimi člani zvezne lige, se Radnički vse bolj uveljavlja. Kakor vidimo, le drži ugotovitve, da z odličnim pivotmanom Djurićem, postaja Radnički nevarnejši od nedelje do nedelje.

Tudi v IV. kolu ni bilo nobenih nešportnih izpadov, vsi so bili z vsem zadovoljni. Sodniki so tudi to nedeljo opravili svojo nalogo tako kot zahtevajo pravila in poštenje. Le nekaj je, kar zmanjšuje zanimanje za zvezno košarkarsko ligo. Deževno vreme, ki že nekaj sezon

spremlja tekmovanje v tej ligi, preprečuje tehnično bolj-šo igro in s tem tudi večjo privlačnost za gledalce. Prav bi bilo, da začnemo misliti na tekmovanje v zvezni ligi v zaprtih dvoranah. Če povsod drugod po svetu igrajo na parketnih tleh, potem bomo morali na to misliti tudi pri nas, zlasti še, če bomo hoteli iti v korak z vsemi ostalimi po svetu, saj je košarkarska igra v dvoranah veliko lepša, bolj dinamična in za igrance mnogo lažja.

Rezultati: IV. kolo: Crvena zvezda : Lokomotiva 96:108, Dinamo : Radnički 47:80, Svoboda : Zadar 39:43, Partizan : Željezničar 91:82, Olimpija : Beograd 58:39.

Lestvica po IV. kolu:

Partizan	4	4	0	352 : 280	8	(+ 82)
Olimpija	4	4	0	307 : 276	8	(+ 31)
Lokomotiv	4	2	2	364 : 337	4	(+ 27)
Beograd	4	2	2	272 : 256	4	(+ 16)
Željezničar	4	2	2	319 : 312	4	(+ 7)
Zadar	4	2	2	298 : 299	4	(— 1)
Crvena zvezda	4	2	2	307 : 318	4	(— 11)
Svoboda	4	1	3	225 : 241	2	(— 16)
Radnički	4	1	3	268 : 297	2	(— 29)
Dinamo	4	0	4	227 : 333	0	(— 106)

devanje je NPL sklenila povabiti mlade Kočevarje v Ljubljano, kjer bodo nastopili proti eni izmed ljubljanskih mladinskih enajstoric.

V zadnjem kolu so bili doseženi ti rezultati: Proletarec : Kamnik 7:0, Rudar : Papirničar 0:0, Grafičar : Rakek 30:, Sava : Bratstvo 1:2, Svoboda (Dup) : Litija 0:3.

Kočevje	19	17	0	2	64:27	34
Grafičar	19	12	4	3	52:30	26
Proletarec	19	11	4	4	62:20	26
Rudar (H)	19	8	6	5	42:27	22
Litija	19	9	4	6	35:38	22
Bratstvo	19	9	2	8	59:43	20
Papirničar	19	7	3	9	31:46	17
Sava	19	5	4	10	22:35	14
Svoboda	19	5	2	12	34:50	12
Kamnik	19	4	2	13	19:52	10
Rakek	19	2	1	16	12:104	5

Košarka

REPUBLISKA KOŠARKARSKA LIGA

Ilirska Bistrica : Branik 58:56 (34:28)

V nedeljo zvečer je bila v Ilirski Bistrici odigrana še preostala tekma VII. kola I. republiške košarkarske lige. V izenačeni tekmi so zmagali s tесnim rezultatom domačini. S to zmago se je Ilir. Bistrica še vedno obdržala na tretjem mestu za Ilirijo in Svobodo ter pred ASK Tivoli, vendar pa še niso bili prosti. Vsi ostali rezultati z nedeljskih srečanj pa so se končali z povsem pričakovanimi rezultati. Preseneča edino tesna zmaga Ilirije v Skofji Loki ter Svobode v Soštanju. V obeh primerih so domačini zaigrali zelo dobro, košarkarji Skofje Loke pa so proti Iliriji vse do zadnjih minut igre stalno vodili.

V konkurenčni članici so košarkarice Branika v Mariboru premagale Slovan z 61:41 (18:10) in tako prehitile Jeseničanke na tabeli. Od ostalih moštev je Proletarec dosegel svojo drugo zmago in zamenjal mesto s Slovanom. Ljubljana pa je prav tako na svojem igrišču odpravila s tесnim rezultatom KK Maribor. Članice Olimpije tudi v nadaljnjih dveh kolih ne bodo nastopile, ker so tekme preložene zaradi sodelovanja Mrakove v reprezentanci.

MLADINSKA LIGA

ASK Tivoli spomladanski prvak

V nedeljo je bilo odigrano zadnje kolo spomladanskega prvenstva ljubljanske mladinske podzvezne lige. Odigrane morajo biti samo še štiri prelozene tekme iz prejšnjih kol, kar pa ne bo bistveno vplivalo na razvrstitev. Prvo mesto in naslov spomladanskega prvaka so osvojili brez poraza mladinci ASK Tivoli. V zadnjem kolu so bili doseženi naslednji rezultati: Slovan : Rudar 66:55 (22:14), ASK Tivoli : Olimpija I 75:67 (32:27), Proletarec : Olimpija II 84:39 (34:15).

ASK Tivoli	6 6 0 429:252	12 (+177)
Olimpija I	7 4 3 402:326	8 (+76)
Ljubljana	5 4 1 212:210	8 (+ 2)
Slovan	6 3 3 316:295	6 (+21)
Rudar	6 3 3 267:256	6 (+11)
Svoboda	5 2 3 174:242	4 (—68)
Proletarec	6 1 5 270:298	2 (—26)
Olimpija II	7 1 6 228:421	2 (—193)

Leto jubilejev

Statističarji v zgodovini šaha so ugotovili, da je leto 1961 jubilejno leto svetovnih šahovskih prvakov. To leto ima namreč Botvinik 50 let, Smislov 40, Talj 25. Letos poteka tudi 125 let od smrti prvega svetovnega prvaka Steinitza, 151. od smrti Aljechina in 201. od smrti Leaskerja. Od vseh dosedanjih svet. prvakov edinole Capablanca nima v letu 1961 nobene obletnice. Pa se je nekdo domislil, da je Capablanca 1921. leta, torej pred 40 leti prvič osvojil naslov svetovnega prvaka in tako so tudi zanj našli jubilej.

CELJSKA OKRAJNA LIGA

CELJE — V okrajni celjski košarkarski ligi nastopa 5 moštev pri moških in 4 pri ženskah. Pri moških je v vodstvu ZKK Celje, ki je premagal Velenje z 82:67. Soštanj B s 103:21 in Zalec 65:52. Pri ženskah je v vodstvu Partizan-Zalec.

Nogometni samostan

Nogometaši Benfice za rešetkami — Najvišje premije v zgodovini nogometa — Kocsis je jokal kot otrok

Tekmovanje najboljših evropskih nogometnih klubov za evropski pokal je vsako leto najbolj privlačen nogometni spektakel. Letos so menili, da to tekmovalje ne bo tako zanimivo, ker je že v prvih kolih izpadel petkratni dosedanji zmagovalac Real iz Madrida. Toda kljub temu, da sta se letos v finalu znašla popolnoma dva nova kluba (Benfica — Lisabona in Barcelona), ki doslej še nikoli nista sodelovala v finalu so se pred, v sami igri in po njej dogajale mnoge zanimivosti, ki so vredne da si jih nekoliko boljše ogledamo.

Najmlajši trener v Sloveniji

Vsaki turek in petek imajo nogometaši NK Partizan-Poljčane redno vadbo. Na igrišču je vselej igralec in obenem trener Jože Lovce, ki je prav gotovo najmlajši trener v Sloveniji. Tako je potekal naš pogovor z mladim trenerjem.

— Vaši osebni podatki? —
Rojen sem 24. oktobra 1943 v Poljčanah.

— Kdaj ste začeli igrati nogomet? —

Menda mi je bilo deset let, ko sem se navdušil za nogomet in se vpisal v NK Partizan-Poljčane.

— Kje ste vse nastopili? —
Kot polniir sem igral pri NK Partizan-Poljčane in za Dravo-Ptuj. Kot član sem že dal časa

igral pri Partizan-Sentjur, nato pa sem se vrnil k domačemu klubu Partizan-Poljčane, kjer sem začel trenirati člane, zlasti pa mladino. Med počitnicami bom šel na trenerski seminar.

— Katera tekma je bila najbolj zanimiva in katere se najraje spominjate? —

Najbolj me je navdušila tekma med Partizanom-Poljčane in NK Pragersko. Z zelo lepo igro mladincev smo premagali Pragersko s 5:4. Pri tem je dal en gol Rožencvet, sam pa sem dosegel štiri.

— Koliko prvenstvenih in prijateljskih tekem ste doslej odigrali? —

V Mariborski nogometni podzvezi sem odigral 186 prvenstvenih tekem, prijateljskih pa 83.

— Ali imate uspeh pri svojem trenerskem delu? In kako vas poslušajo nogometaši? —

S treniranjem sem zelo zadovoljen, ker vidim, da imajo naši fantje veliko zanimanje za nogomet. Če bomo sedaj prišli v 1. razred mariborske nogometne podzveze, se bom zelo potrudil, da bi se napredovali. Pri tem pa moram omeniti, da tudi nas tlači finančna mora.

»Mister Benfica« predstavlja tega kluba. Leto je namreč nek milijonar, prvi uvoznik kave na Portugalskem, ki mimogrede kroji življenja tudi najboljšim portugalskim profesionalnim nogometašem.

Ceprav so portugalski profesionalni nogometaši razmeroma slabo plačani in se v tem še zdaleč ne morejo primerjati s španskimi igralci, ki prejema mnogo višje plače, so se hoteli v tej finalni borbi nadvse izkazati. »Mister Benfica« je globoko segel v žep in obljubil svojim igralcem za zmago v finalu vsakemu po 3 milijone dinarjev, kar je doslej najvišja premija, ki jo je dobilo katerikoli moštvo za eno samo tekmo. Seveda ko so za to zvedeli v Barceloni so tudi tam obljubili višje premije za zmago, kljub temu, da Barcelona tiči v velikih dolgovih. Tako se je dvoboj v Bernu odvijal ne samo v borbi za zmago, temveč v prvi vrsti v borbi za visoke vsote denarja.

Benfica in z njo trener Guttman so izšli iz tega dvoboja kot zmagovalci. Po tem uspehu je cena Guttmanu še bolj zrasla. Primerjajo ga s Herrero, saj njegovi uspehi zadnjih let prav nič ne zaostajajo za tem slavnim trenerjem.

nerjem. Guttman je leta 1957 treniral italijanskega prvaka Milano, 1958 Sao Paulo, ki je to leto osvojil brazilsko prvenstvo, 1959 FC Porto prvaka Portugalske in zadnji dve leti Benfiko, ki je ta leta prav tako osvaja državno prvenstvo. Torej kjerkoli je nastopil Guttman kot trener, tam je klub osvojil tudi nacionalno prvenstvo. Posebna zasluga, ki gre pri tem Guttmanu je v tem, da je iz enajstih odličnih nogometašev, tipičnih žonglerjev in individualistov, ustvaril homogeno celoto.

V nasprotnem taboru pa je seveda nastala prava tragedija. Suarez, najboljši igralec Barcelone je po tekmi dejal: »Igrali smo bolje, toda Benfica je imela več sreče. Pri vsem tem pa je Portugalcem še sodnik pomagal do enega gola.« Kocsis je po tekmi jokal kot otrok. Se več dni po tekmi se ni mogel potolažiti. »V Švici nimam sreče. Ta tekma me je spominjala na ono iz leta 1954, ko smo Madžari v finalu svetovnega prvenstva, kot mnogo boljše ekipa izgubili prav tako s 3:2 z Nemci.«

Toda boljše poznavalci razmer v Barceloni govorijo o drugih vzrokih, ki so dovedli do poraza. Večidel najboljših igralcev Barcelone zapušta ta klub, ki je v težkih finančnih težavah. Med igralci ni več borbenosti in prav temu pripisujejo največjo krivdo.

Nasprotno pa je v Lisboni po tekmi zavladalo pravo narodno veselje. Vso noč po zmagi je po cestah in lokalih vsa Lisbona plesala. Nek časopis je drugi dan napisal, da je bilo tako, kot bi bilo konec sveta.

Premajhni stadioni

Kopja letijo na atletsko stezo — Kje bodo tekmovali, ko bodo rekordi znašali preko 90 m

Nobena meja v športu ni neprekosljiva. Prav gotovo je, da bo nekoč tudi kopje poletelo preko 90 m. Toda strokovnjaki se že danes sprašujejo, kje bodo potem ti atleti našli svoje prostore za tekmovalje. Stadioni bodo premajhni.

Se pred desetimi leti je pomenila meja 80 m v metu kopja nedosegljivo mejo. 8. avgusta 1953 je v Pasadena Bud Held premagal to magično mejo in takrat se je kopje zapirilo 80,41 m daleč. Kot bi se s tem metom odprla vrata, od tedaj dalje »kompleks 80 m« pri metalcih kopja ni več obstajal. Še isto leto se je tudi evropski rekord pomaknil preko 80 m. 20-letni Janusz Sidlo je 3. oktobra na tekmovalju v Jeni zalucal kopje 80,15 m. Takrat se je prvič pojavil problem premajhnega metalcišča. Prostor na tem tekmovalju je bil pripravljen le za mete do 76 m. Sidlo je do takrat imel svoj najboljši rezultat 71,40 m in nihče ni pričakoval takšnega rezultata. V rekordnem metu pa je kopje preletelo metalcišče in se zabodlo v nalet za skok ob palici.

Nekaj sličnega se je dogodilo letos na tekmovalju v Los Angelesu. Metalcišče je bilo pripravljeno za mete do 80 m. Favorit tekmovalja je bil Churk Wilkinson, ki je imel do tedaj najdaljši met 75,83 m. Toda tako kot je pred osmimi leti presenetil Sidlo, slično se je tokrat zgodilo Wilkinsonu. Svoj osebni rekord je izboljšal za polnih 9 m in kopje je poletelo

84,18 m daleč. Zapičilo se je v atletsko stezo. Wilkinson je bil atlet, ki se je začel pred štirimi leti uveljavljati med najboljšimi ameriški metalci kopja, toda na nekem tekmovalju 1957. leta, si je tako poškodoval laket, da mu je zdravnik zabranil nadaljnje treniranje. Wilkinson je štiri leta počival in kaže, da mu je počitek dobro del. Na tem tekmovalju je Wilkinson metal novo kopje Heldov konstrukcije, ki naj bi omogočilo še boljše rezultate.

Prav gotovo da tehnika in nove metode treninga omogočajo športnikom vedno boljše rezultate. Ko bodo rekordi meti znašali 90 m ali še več, za metalce kopja ne bo več prostora na atletskih stadionih. Le-ti bodo za takšne podvige postali premajhni. Toda kaj potem, se vprašujejo atleti strokovnjaki. Če bomo metalce kopja preselili na stranska, pomožna igrišča, brez gledalcev, brez tekmovalnega vzdušja, ki vlada na stadionih, potem bo ta disciplina kmalu izgubila na privlačnosti in bo zanjo obstajal sploh problem nadaljnega »življenjskega obstoja«.

PO XVI. EVROPSKEM BOKSARSKEM PRVENSTVU

Jugoslavija četrta — a kaj v prihodnje?

BOKSAR št. 1 TUMINŠ (SZ) — OCENJEVANJE POSAMEZNIH BOKSARJEV

XVI. evropsko prvenstvo je pokazalo v celoti precej jasno sliko moči in sposobnosti udeležencev reprezentanc ter njihove prednosti in pomanjkljivosti. Prav je torej, da naredimo kratko bilanco tega tekmovalja, ki je zapustilo v celoti precejšen odmev v naši in svetovni javnosti.

Že osvojitve 5 zlatih medalj po boksarjih SZ kaže na njihovo veliko prednost pred ostalimi, dokaj pa so preselele tudi ostale reprezentance. Po uradni oceni so se dokaj visoko uvrstili tudi Jugoslavlani — priznajo, proti pričakovanju. Mnogi naši boksarji so namreč pokazali premalo kondicije in v nekaterih primerih tudi ne dovolj borbenosti. Te odlike so bile

zelo vidne pri sovjetskijh, italijanskijh, poljskijh in še nekaterih angleških ter škotskijh boksarjih.

■ **Uradni vrstni red je takle:** Sovjetska zveza 35 točk, Italija 19, Poljska 12, Jugoslavija 9, Anglija, Vzh. Nemčija in Romunija po 7, Škotska 6, Švica 5, Francija 2, Avstrija, Zah. Nemčija in Madžarska po 1 točko.

■ **Medalje:** SZ 8 (5 zlatih, 3 srebrne), Poljska 5 (1, 1, 3), Italija 4 (2, 1, 1), Vzh. Nemčija 4 (0, 1, 3), Romunija 4 (0, 1, 3), Anglija 3 (1, 0, 2), Jugoslavija 3 (0, 2, 1), Škotska 2 (1, 0, 1), Francija 2 (0, 0, 2), Zah. Nemčija 1 (0, 0, 1), Avstrija 1 (0, 0, 1), Madžarska 1 (0, 0, 1).

Zanimiva je tudi kvaliteta

razvrstitev posameznih najboljših boksarjev glede na njihovo kondicijo, tehniko, taktiko in borbenost. Pri tem je zavzel prvo mesto sovjetski boksar Tuminš z 39 točkami (kondicija 9, tehnika 10, taktika 10, borbenost 10). Sledijo Lagutin 38 (9, 10, 10, 9), Tamulis 38 (9, 10, 10, 9), Sivko 37 (9, 9, 10, 9), Feofanov (vsi SZ) 36 (10, 8, 8, 10), Taylor (Angl.) 36 (10, 8, 8, 10), Sarandi 35 (8, 9, 10, 8), Zamparini (oba It) 35 (10, 8, 7, 10), Mc Taggart (Skot.) 35 (8, 9, 9, 9), Walasek (Polj) 34 (8, 10, 9, 7), Benedek je dosegel 15, Mehović 15, Jakovljević pa 18. mesto med 20 najboljšimi boksarji Evrope. To dokaj jasno pokaže sposobnosti posameznih boksarjev. Sicer smo nasploh videli v

beograjskem ringu pri večini boksarjev mnogo prizadevnosti, med njimi pa vrsto mladih perspektivnih tekmovalcev. Če v tem primerjamo Jugoslavlane, nas zaskrbljuje prihodnost naše reprezentance in našega boksa nasploh. Večina naših boksarjev — z izjemo Vranješevića, Benedeka, Sačipovića in Paunovića — ni več mlada; manjka jim neka enotna boksarska šola in prepričalji smo se, da vsak naš boksar boksa v nekakšnem svojem slogu, kar ni preveč navdušujoče. Letos, na tem prvenstvu, smo res dosegli viden, dokaj nepričakovan uspeh — čeprav smo na tihem celo upali na zlato medaljo. Ta uspeh bi moral biti po pravici spodbuda za prihodnost, za še trše delo. Borejzen pa je, da nam naslednje evropsko prvenstvo čez dve leta in morda olimpijada leta 1964 ne bosta prinesla medalj. To nas pa v resnici zaskrbljuje, čeprav želimo našim boksarjem v prihodnosti vse najboljše.

Gustav Scholz 11 S FILMSKIM BOKSAR OBRAZOM

»Kaj pa bom dobil za to?«
»Deset mark.«
Deset mark je zame tedaj bilo precej denarja. Toda poskušal sem še naprej. »Nič več? Mislim, da bom smel nastopiti na naslednji veliki prireditvi, ki jo boste organizirali.«
»No, kar precej si nesramen. Dobro. Lahko boš boksal v eni od uvodnih borb.«
»Ali je to beseda?«
»Dobiš sto mark, če ne bom držal besede.«
»Tisoč!«
Gretzschel se je zasmejal in pristal. Torej sem partner za trening Stretzu in pri tem se seveda tudi mnogo naučil. Potem pa pride razočaranje. Preberem v časopisu spored naslednje velike prireditve in med nastopajočimi zamašim svoje ime. Takoj letim k Gretzschelu.
»Kako je z mojo borbo?«
»Poskusi me potolažiti. Pravi, da bo čez mesec in pol primerna prireditve, kjer se bo tudi zame kaj našlo. Jaz pa ne in ne. Spomnim ga tudi na njegovo besedo in na 1000 mark. Tedaj se mož zamisli in na hitro izračuna, da se mu vseeno bolj izplača organizirati tudi zame dvoboj, kot pa mi kar tako izplačati tisoč mark. Obljubi mi torej uvodno borbo že na prvi prireditvi.
Moj nasprotnik Glink ni nič posebnega in gladko ga premagam po točkah. Vendar me ta borba spravi naprej. Sedaj sem vseeno že boksar, ki nastopa v uvodnih borbah velikih prireditev.
V naslednjih borbah premagam nekaj nasprotnikov, dokler se ne pojavi v ringu Herbert Tauber. Za tega oziroma za najhujšo borbo so takole napovedovali:
»Tauber bo razstavljal Scholza na prafaktorje!«

19. maja 1951 je na vrsti moja dotlej največja borba. Prvič se borim za prvenstvo. Prvič boksam dvanaest rund. Moj nasprotnik je Walter Schneider, nemški prvak v kategoriji welter. V svoji trideseti borbi presenetim strokovnjake s tem, da se ne branim proti prvaku, ampak napadam ves čas, držim vseh dvanaest rund in ob koncu slišim napovedovalca:

»Zmagovalac in nov nemški prvak Gustav Scholz, Berlin!«
V svoj kot ringa se vracam z zlatim lovorjevim vencem okoli vratu.

Ce se spomnim kolikokrat so me v moji boksarski karieri »slikali«, potem si moram pač priznati, da po svojih telesnih sposobnostih nisem bil rojen za boksaarja. Moje kosti so nekoliko prešlebe za ta trdi šport. Samo v letih 1952 do 1958 sem približno 20-krat iskal zatočišče po bojnica, vse zaradi poškodb na dvobojih in na treningu. Se posebej pa se lahko spomnim prvenstvenega srečanja s Staroscha leta 1952 v Essenu. V peti rundi me je zadel z glavo in zdelo se mi je, da sem izgubil vse zobe.

Med odmorom sem rekel Taubenecu:
»Ti poglej, zdi se mi, da nekako moram biti bolj »prst« in luč popolnoma zapreti.«

Lado me dolgo gleda v usta, potem poskusi še s »prsti« in mirno meni: »Ni tako hudo. Zobe so še na mestu, samo čeljust je zlomljena.«

Jaz samo tulim: »Ti si pa res miren človek. Ali naj boksam naprej?«

»Ali hočeš morda podariti svoj naslov prvaka?«
»Ne, tega pa res nečem.« Kljub nepopisnim bolečinam zdržim do konca. Šest rund krijem svojo čeljust pred močnimi udarci Staroscha. Prisodijo mi zmago po točkah. Potem moram štiri tedne nositi nekakšno protezo v ustih. Samo južno lahko srkam in tedaj mi je res hudo po kakem lepo dišečem zrezku.

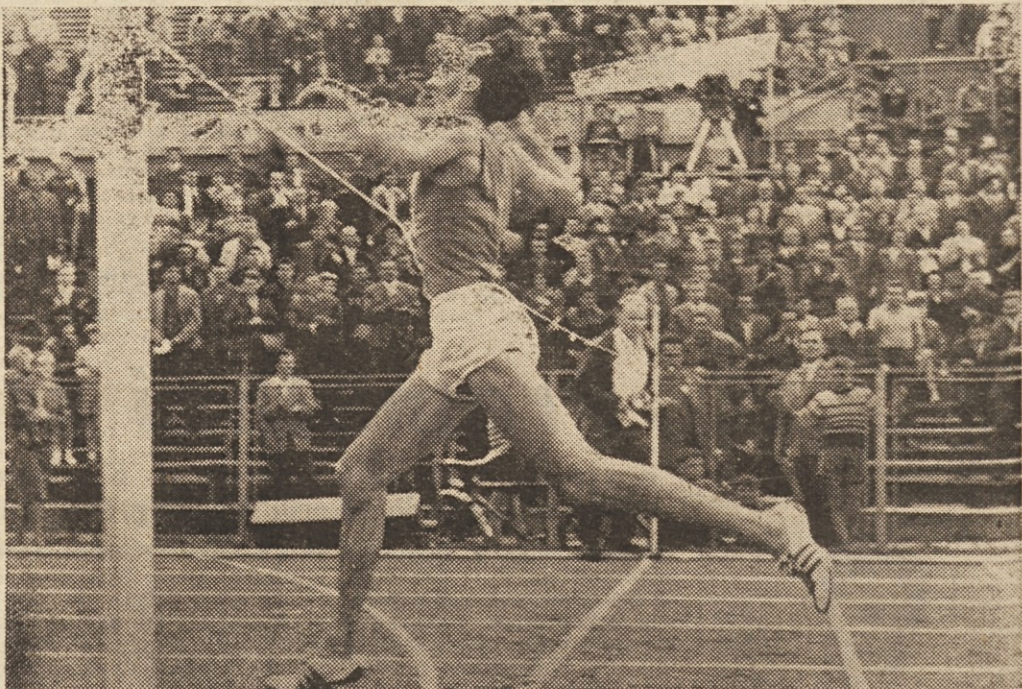
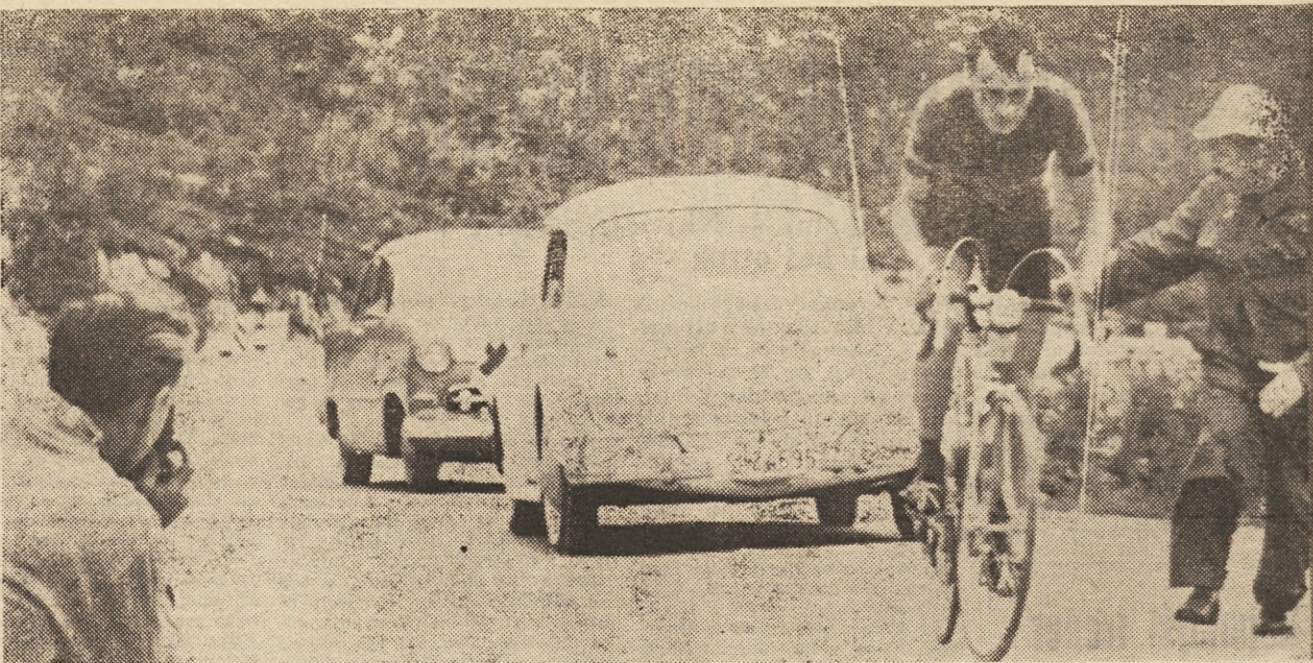
Pomemben datum v mojem življenju je potem 19. junij 1952. Moja Helga, ki sem jo spoznal že pred mnogimi leti, priča je bila moji prvi javni borbi, ko sem tako lepo nekajkrat sedel na zadnji plati sredi ringa, je stara 17 let. Njena mati nama sedaj dovolj, da greva skupaj na dopust. Odpeljeva se v Travemünde. Zvečer greva v bar, naročiva celo šampanjec in odpošiljeva brzojavko: »Zaročila sva se — Helga in Bubi.«

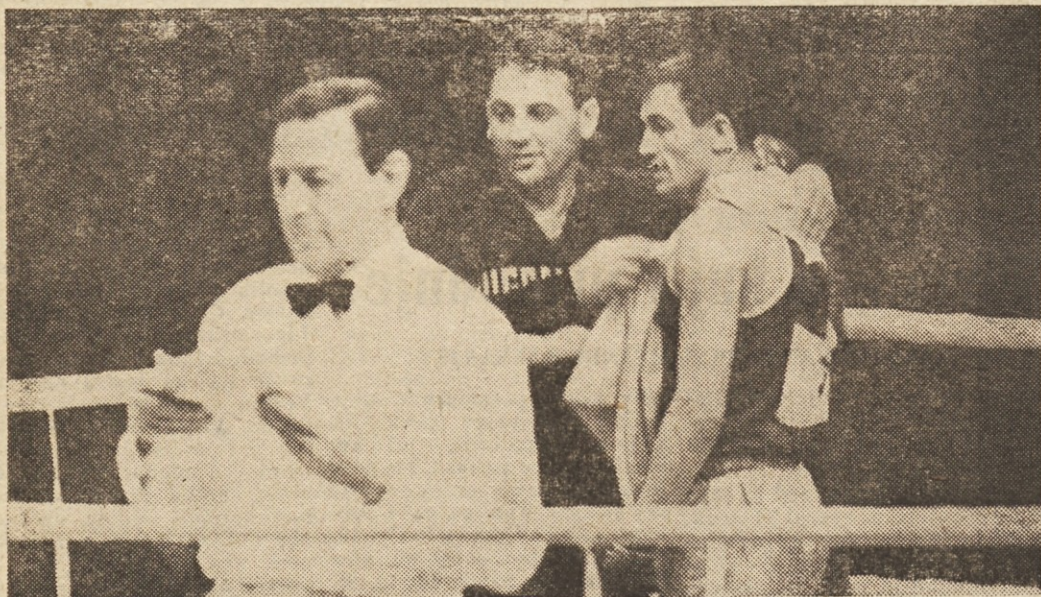
PRVI, KI JE POZDRAVIL ZMAGOVALCA VRSICA, NAJBOLJŠEGA KOLESARJA ETAPNE DIRKE »PO HRVATSKI IN SLOVENIJI«, JANEZA ZIROVNIKA, JE BIL PREDSEDNIK KZS, TOV. LOJZE SAVOEN

ZAHODNONEMSKA SKAKALKA HOFFMANN JE BILA ZA DVA RAZREDA BOLJŠA OD VSEH JUGOSLOVANSKIH TEKMOVALK V TEJ PANOGI. LE MALOKDAJ IMAMO PRI NAS PRILOŽNOST VIDETI ŽENSKI SKOK ČEZ 6 m

NAJBOLJŠI JUGOSLOVANSKI REZULTAT DVODNEVNEGA TEKMOVANJA JE BIL REKORD DZANIJA KOVACA V TEKU NA 400 m 46.8. NOVI REKORDER JE PRAVKAR PREKORACIL CILJNO ČRTO

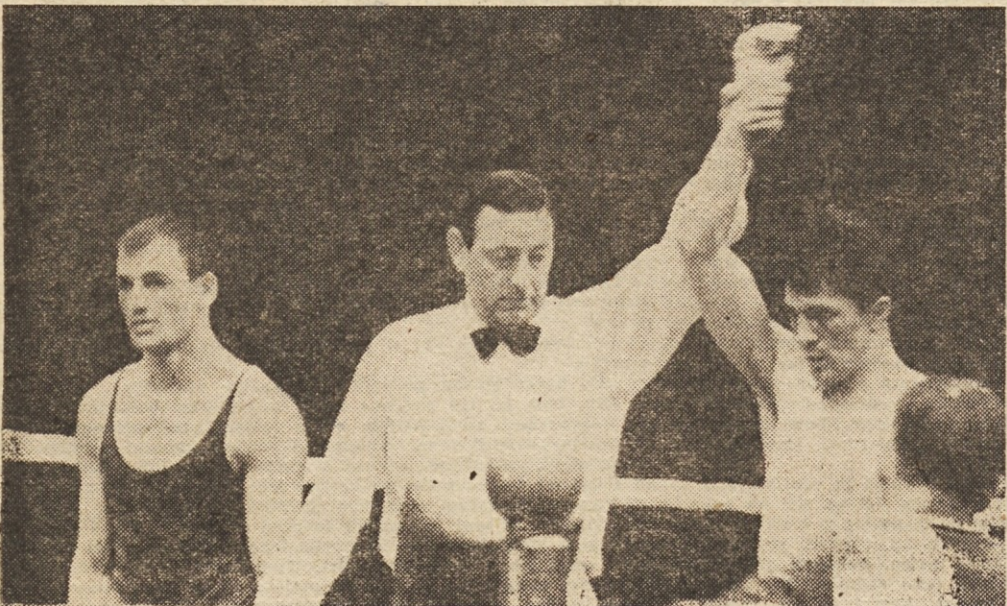
Takole je odločal sodniški zbor ...

JUGOSLOVANSKI TRENER BOGDANOVIC SE ZADOVOLJNO SMEHLJA, ZAKAJ JAKOVLEVIC JE — PO NJEGOVEM MNEJNU — ZMAGAL IN TUDI WALASEK MU JE ZE CESTITAL...

...VMES PA JE DEBELA SODNISKA »KUHINJA«, KI SE JE ODLOCILA...

...DA PODELI ZMAGO WALASEKU. SODNIK ENGLAND PROGLASA ZMAGOVALCA, KI JE SAM PRIZNAL, DA JE PREMAGAN IN JE V TEJ BORBI KOMAJ VZDRZAL DO ZADNJEGA UDARCA NA GONGI!

VRSTNI RED NA CILJU ZAGREBSKEGA TEKA NA 500 m: 1. VALENTIN (DDR), 2. SALINGER (CSSR), 3. INGOLIC, 4. JANZ (ZN), 5. ELLIOTT (AVSTRALIJA)

REPORTERSKI MARATON

Šport in spomeniki

Šport se je v našem ljudstvu že tako ukoreninil, da ima zapisano spojo zgodovino tudi na nagrobnih spomenikih. Le-te so postavile različne športne organizacije, ali pa tudi spoji, tragično preminulim športnikom, naj si bo na športnem polju ali pa v času NOB.

Menda je eden najbolj znanih spomenikov pri nas na poti iz Dobja v dolini Vrat, postavljen alpinistom in planincem, padlim v narodnoosvobodilni borbi. Ima obliko klina s sponko (ka-abinko) za prvi in je visok tri metre. Vili so ga jeseniški železarji. Tudi sicer je v samem Dobjem pokopališče alpinistom, ki so izgubili življenje v vzponih v Julijskih Alpah. Največ se jih je ponesrečilo v severni Triglavski steni.

V Ljubljani je bil na Zalah že pred minulo vojno postavljen spomenik znanemu letalcu Janku Colnarju, vanj pa so vgradili propeler istega letala, s katerim se je pokojni Colnar ponesrečil.

Na istem pokopališču je na grobu pokojne ljubiteljice planin Fanike Golobič postavljen piramida, sezidana iz kamnov planinskih sten Mojstrovke, Triglava, Jalovca, Lopočena, z bosanskih, hercegovaških in črnogorskih planin, ki jih je ona obiskala. Njen mož je skrbno zbiral ose te kose sten, dokler jih ni bilo dovolj za piramido na grobu.

Zanimive spomenike pa lahko zasledimo tudi v krajih izven naše republike. Tako so na otoku Ugljanu postavili spomenik Petru Dundopu, ki je zmagal na veslaški tekmi v Preku na Jadranskem morju leta 1933 in zmago plačal s svojim življenjem. Po prihodu na cilj je ves razgret popil nekaj vode in zadela ga je kap.

Na pokopališču v Pulju je spomenik z nogometno žogo. Postavili so ga nekdanj

znanemu domačemu nogometašu Aldu Fabriju, ki je padel kot žrtev bombardiranja. Zoga na spomeniku je izklesana iz belga marmorja.

Se bolj izrazito nogometni je spomenik pokojnemu nogometašu Ljubomiru Jakovljeviću, postavljen v parku v središču Niša. Spomenik predstavlja Jakovljevića v nogometnem dresu z žogo, postavil pa ga je njegov klub Sindželić. To je bil edini primer pred vojno, da je nek klub postavil spomenik svojemu članu.

Verjetno bi lahko našli in našli še mnogo takšnih spomenikov, da ne omenjamo nešteti spominskih plošč v čast športnikom, padlim v NOB, ki jih najdemo na naših športnih stadionih.

Ne dobijo kosila

Znani jugoslovanski boksarski veterani »stara« Nagy je imel na evropskem prvenstvu nalogo skrbeti za sodnike. Moral jim je vsak dan sporočati razpored nastopov in službena obvestila AIBA. To je opravljal v hotelu Excelsior, kjer so sodniki stanovali in bili na hrani.

Tudi on jih je »pogruhtal«, da pri sojenju niso kos svojim nalogam. Zato jim je neki dan, poleg ostalih službenih naročil, vprčil natakarka rekel tole:

»Sodniki Roth (Danska), Englad (Anglija), Home (Škotska) in Knutsson (Švedska) danes ne bodo dobili kosila, ker so slabo sodili...«

»Ah, saj te že dobro poznamo! ga je dopolnil natakarka, kosilo jim je pa kasneje poudarile prinesel.

No, konec koncev, če bi ti sodniki dobivali hrano glede na svoje sojenje, bi v Beogradu zares popolnoma shujšali.